

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

34. Quomodo fiet mihi istud? quoniam virum non cognosco.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

humano generi collatum. Ideo enim adiicitur, *Et benedictus fructus ventris tui*. Deinde non est sola gratulatio, sed est pro maximo beneficio incarnationis Dominicæ gratiarum actio, pariterque precatio, ut iam dictum est. Ad 1. resp. alienum officium hic non usurpari; primum, quia etsi soli Angelo hoc Deus iniunxit, tamen ne eadem verba ab aliis repeterentur non prohibuit: secundò, quia quod Deus Angelo iniunxit, hoc nemo nunc facit, id est, nemo futurum virgini partum annunciat; sed ut illud proœmium Angelicum perpetuò verum est, sic perpetuò à piis affirmari potest. Tertio, quia etsi solis Angelis iniunctum videtur ut Christo recenter nato cantarent, *Gloria in excelsis Deo*, &c. tamen eadem verba à piis rectè usurpari nec ipse Calvinus negauerit. Postremum quod dicit, infidelitatis Calvinianæ argumentum est, qui Sanctos in cælo regnantes pro mortuis habet, & mortuos vocare solet. Si enim apud Deum Sanctos viuere Calvinus credit, facile intelligeret illos nobis non esse semper absentes, sed quando piè inuocantur, præsentissimos, sicut Paulus *corpore absens, spiritu præsens erat* in excommunicando Corinthio fornicario, & Elizeus *spiritu præsens erat* quum seruus eius Giezi munera acciperet à Naaman Syro: nisi fortè dicant hæretici ad puniendos malos Sanctorum spiritus adesse, & ad iuuandos pios adesse non posse.

2.

3.

1. Cor. 4.

4. Reg. 5.

34. *Quomodo fiet mihi istud? quoniam virum non cognosco.*

Beatissimam Virginem virginitatis votum ante Angeli salutationem iam dudum vouisse hæc verba cõfirmant: quod his verbis ostendit S. Augustinus. *Virginem Marie Deo dedicatam indicant verba quæ sibi fœtum annunciãti Angelo Maria reddidit: Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco: quod profecto non diceret, nisi Deo virginem se antè vouisset.* Hæc ille. Idem docet Greg. Nyss. in serm. de Natiuit. Domini. Nempe prorsus ineptè & impertinenter hanc difficultatem proposuisset, si ad futurum respexisset; id est, quòd virum nunquam esset cognitura: maximè dicente Angelo, *Ecce concipies in utero*, & non dicente, *Ecce concepisti in utero.* Idem alij Patres ex hoc loco colligunt. Recalcitrat tamen Calvinus & ait, *Quòd ex eius verbis suspicari sunt quidam perpetua virginitatis conceptum habuisse votum, nimis insipidum est, imò prorsus absurdum. Perfide enim passa fuisset se tres.*

Votum B.

Virginu.

1. lib. de S.

virginit.

cap. 4.

Calvinus

contra Pa-

tres.

Y

marito collocari, sanctumque coniugij fœdus non sine Dei ludibrio spreisset. Nec ipsi Papiste permittunt uxori continentiam vouere suo arbitrio. Deinde puerile commentum est, monachismum fingere inter Iudæos. Hæc ille. Sed ad hoc totum argumentum variè olim responderunt Patres, quos omnes contemnit Calvinus vt homines absurdos & pueriles. Nullum inter Iudæos fingunt Patres monachismum, nec B. Virgo ex more Iudæorum cōtinentiam vouit, sed ex singulari sua pietate ac puritate hoc fecit, nesciens se Dei matrem futuram, sed ex puro Dei amore pura eius sponsa fieri desiderans. Totum hoc pulchre docet S. August. *Quia (inquit) virginittatis votum Israëlitarum mores adhuc recusabant, desponsata est viro iusto, non violenter ablaturo, sed potius contra violentos custodituro quod illa iam vouerat. Poterat quidem & iuberi virgo permanere, in qua Dei filius formam serui congruenti miraculo acciperet, sed exemplo sanctis futura virginibus virginittatem Deo dicauit, quum adhuc quid esset conceptura nesciret.* Desponsata igitur B. Virgo, & tamen continentiam vouens, nec ipsi coniugio nec viro suo iniuriam fecit, vt colligit Calvinus. Non viro, quia illo planè conscio & consentiente hoc fecit, qui illam non nisi ad virginittatis custodiam accepit. Non ipsi coniugio, quia ad essentiam cōiugij non copula carnalis (vt putare videtur Calvinus) sed obligatio mutua pertinet. Ideoque coniuges esse non desinunt qui ex mutuo consensu à copula carnali siue ad tempus (vt Paulus hortatur) siue in perpetuum abstinent: de quo lege August. lib. i. cap. ii. de nupt. & concupisc. Deinde si fœdus coniugij violauit B. Virgo vouens continentiam, vt Calvinus ait, debuit secundum eam etiam post filij Dei partum viro copulari. Atqui hoc ipse Calvinus non admittit, qui eius perpetuam virginittatem asserit. Videre ergo debuit, quòd sicuti conscio & consentiente viro perpetua virgo fuit de facto, sic eodem conscio & consentiente hanc perpetuam virginittatem vouit, sicuti eius ad Angelum verba manifestè conuincunt. Quid ergo ad hæc verba Calvinus? *Soluendum (inquit) est obiectum illud quòd virgo in futurum tempus respiciat, ideoque significet nullam sibi fore cohabitationem cum viro. Hæc verò coniectura & probabilis est & simplex, quòd rei magnitudo vel potius maiestas virginem perculerit, vt sensus omnes admiratione ligatos haberet ac constrictos. Quum audit nasciturum esse Dei filium, aliquid non vulgare concipit: atque hæc ratio est cur coitum virilem excludat. Hinc attonita exclamat, Quomodo erit istud? Hæc*

Caluini

1. Cor. 7.

Calvinus
ex seipso
refutatur

Caluini (vt vocat) coniectura aliquid probabile sonaret, si tantummodo dixisset, *Quomodo mihi fiet istud?* Hæc enim admirantis vox est, & ad magnitudinem futuri partus referri potest; quem quia diuinum fore audiebat, merito interrogare potuit quomodo illa creatura simplex & vulgaris Dei filium & in domo Iacob regnaturum parere posset. Nunc autem non hoc tantum dicit, *Quomodo mihi fiet istud?* neque ibi terminatur interrogatio, sed in causa admirationis quam subnectit. Addit enim suæ admirationis causam, *Quoniam virum non cognosco.* Nō dicit, Quia pauperi & vulgari viro despōsata sum, quasi quæ tam nobile partū generare se posse admiraretur; sed dicit, Quia viro non sum copulanda, nec viri coitū expertura. Quomodo igitur cōcipiam & pariam? Et ad hanc quæstionem responderet Angelus, ostendens quod loco virilis seminis *superueniet in eam & illabatur Spiritus S. & loco virilis amplexus obumbrabit & complexabitur illam virtus altissimi: vt sit propterea de sua virginitate secura; cui soli meruebat purissima virgo, audita partus mentione, & conseruandæ virginitatis studio hanc quæstionem proposuit, quasi quæ nec propter filij Dei partum futurum, virginitatis suæ propositum violare libenter voluerit. Assensum itaque suum cohibuit ac suspendit, donec de eius conseruatione aliquid certum haberet. Quam quidem virginitatē suam vbi ex Angelo integram sibi mansuram intellexisset, quia viri officium Spiritus S. & virtus altissimi suppleret, ipsoque Elizabethæ sterilis & vetulæ exemplo proposito, etiam virginem parere posse intelligeret, confestim absque ylla alia difficultate assensum suum præbuit, dicens: *Fiat mihi secundum verbum tuum.* Non ergo magnitudo partus aut ipsius magnitudinis admiratio ratio est, cur coitum virilem excludat, vt Caluinus comminiscitur, ne sanctæ virginitatis propositum in purissima virgine fateretur; sed partus ipse futurus, quem sine coitu virili fieri posse necdū intellexerat, ratio fuit cur coitum virilem à se remoueat, dicens, *Quoniam virum non cognosco, id est, virum non sum cognitura,* vt Beza hoc loco vertit. Nuptura igitur erat sine proposito consummandi matrimonij. Sic efficaciter & necessario probat hic locus votum virginitatis à B. Virgine conceptum firmiterque decretum fuisse, antequam eam Angelus salutarer; & conuincuntur impij hæretici, qui huiusmodi votum à nemine emitti posse aut debere dogmatizant.*

Beza Caluinum hoc loco se sequi profitetur, quem & optimum suum parentem, & præstantissimum theologum vocat, & reycitur.

Caluini
coniectura
ex textu
refellitur.

Purissima
virg de
cōseruanda
sua virgi-
nit. anxie-
tas.

Alia Beza
corruptela

hunc esse sensum ait: *Quandoquidem in eo quod polliceris, nullus locus est vulgari & consueta matrimonij coniunctioni, age, qua tandem ratione fiet quod narras?* Fingit ergo Beza B. virginem de noua partus ratione inquirere, eo quod in tam excellenti partu, vulgari & consueta matrimonij coniunctioni locus non sit. Atqui nec hic sensus Caluini commento parum conformis, verbis B. Virginis quadrare potest. Non enim quarit nouam partus rationem, sed omnem à se futurum partum excludit. Non dicit, quomodo sine viri copula pariam? quæ est consueta matrimonij coniunctio: sed dicit, quomodo concipiam in utero, & pariam filium? quia viri copulam non sum expertura. Notandum quod dicit virgo, *Quomodo fiet istud* id est, res ipsa quam narras, partus quæ mihi annuncias. Non dicit, *Quomodo fiet tale*, talis partus, aut tantæ prolis conceptus? Dicit τὸ τοῦτο non τοῦτο. Simpliciter de partu interrogat, sicut causa interrogationis subiuncta demonstrat, *Quia viri non sum cognitura*: id est, quia ab omni partu sum aliena. Nam B. virginis de aliquo alio partus genere quàm de virili & consueto adhuc cogitasse, inanis planè & futilis coniectura est. Deinde si de nouo partus genere præter virilem & consuetum interrogaret, non fuisset opus addere, *Quia virum non cognosco*. Nihil enim hoc ad rem faceret. Siue enim virum cognitura fuerat, siue nõ, nouus ille partus præter viri commercium, locum habere potuisset. Ita planè B. Virginis quæstionem, dum verum eius & germanum sensum peruertat hæretici, futilem & absurdam & impertinentem sensum habere conuincunt. Quam etiã quæstionis absurditatem inuere vult Caluinus, dum ait virginem ita percussam & ætonitam fuisse, et sensus suos omnes admiratione ligatos & constrictos habere. Vult ergo illam quasi vix sui compotem sine sensu & iudicio quæstionem proposuisse. Hæc est Caluini impietas, quam seculo libenter imitari profitetur Beza. Talem enim certè quæstionis sensum excogitarunt, qui nihil ad rem præsentem faciens, minimèque coherens, verè sine sensu prolata videatur. Cæterum beatissimæ virgo absque vlla sensuum constrictione, prudenter & sensatè interrogauit, cui propterea Angelus grauitè & diuinè respondit, non ita responsurus, si illam sine sensu & iudicio aliquid interrogare perspexisset.

B. Virginis quæstionem quam indignè tractant hæretici.

Humilitas B. Virginis quæ.

48. *Respexit humilitatem ancillæ suæ.*

A Criter hoc loco contendunt hæretici, humilitatem non pro virtute animi & submissione in B. Virgine, sed pro